

Winnipeg.

Hr. Sigurður Nördal frá Geyslar, N. Isl., kom til hejjarins á sunnudaginn var.

Herra Eirikur Gíslason fór af stað til Nýja fsl., með 4000 pundum ekki af ymiskouar vörum á þrójudaginn.

Læsð auglysingi W. Blækkáðar á öðrum stað í bláðinu. Verði getum af eigin reynslu meit frá með töðurtegundum hans og korgvöru. Þær er bæði góð og ódryr. Mr. Gunnar Sveinsson afgreiðir í bóðinni.

Síra Hafsteini Pétursson fór vest til Argyle á fimtudaginn og kemur aftur á þrójudag. Núna um helgina hafa Argyle söfnud fund til að ræða um prestjónustu og ef til vill prestskosningu í stadt síra Árna & Skútu-stóðum, er ekki gat komið.

Þegar til kom voru hejarmenn ekki tilhögn að framlegga kærur um ofborgun fyrir vörðurutningum um daginn; þegar nefndin aðilað að byrja. Var þeim þá gefini frestar til 10. p. m., en í millitíðinni ferðast nefndin um subvesturhluta fylkisins og heldur rannsóknarrétti á ýmsum stöðum.

Athugið.reikninginn.

Reikningur hvers kaupanda Hkr. standur á hverju bláði, áhrifinginn út. Það er bráðnauðsynlegt að þeir allir gefi þessum reikningi gestur, fyrst ófremst, þeir sem enn hafta ekki sott oss árgangsverði, hví náliggur með peningum, og iðru lagi þeir sem hafa borgað, til þess með þeir geti aðvarað, oss í tima, ef ekki hefir verið rétt ferður reikningurum um leid og heit borgudu.

Nú liggur oss 4. Sondið "peningana.

Alt til þessa hefir tilinn verið áget, all-oftast, frostlitum um daga og litid fyrir neðan zero á nótum. Þó hefir verjafinkalarða þessu viku og á miðvikudagsmorguninn greinilegt verfarveður, 21 fyrir neðan zero. Sjór er lítil en, laiklega slofnaði í heimum og á uppahlygum brautum í grend við heimjenda vindassamt og skafrenningur.

Síra Magnus J. Skaptason fór af stað í embetsstíð um Nýja Island á mánuðaginn kemur, og flytur þar guðbjónusum á stað og tima, sem fylgir:

Í ayðri Viðnesbyggd á fimtud. 6. des. kl. 4. e. h.

A Gimli sunnudaginn 9. des. kl. 1. e. h.

Í Árnes-skóla mánuð. 10. des. kl. 4. e. h.

Í Mikley (Milluvik) fimtud. 18. des. kl. 1. e. h.

Í Engey fostudaginn 14. des.

Í Breiðuvík sunnud. 16. des. kl. 1 e. h.

Sunnontíð í Október fyltur myndir og afslágríð um Gish Konráðssyni, Jóni Borgföldingi, og Þorsteini kanssíráð Jónasyni. Þær er stutt kvædi, "stókar", eftir Einar Benediktssón, rítdómar um "Eldenóru", eftir Gunnar Eyiþólfsson, og um "Söngbók hins íslenska stóðatáflags," "Ritgjörð um sögu Íslands á 18. öld," og Íslendingar í tvemur döknum leikritum" (máðurlagið ókomíð).

Valdimar munkur.

snögglega, en svörlög kípti sér aftur med hljómgögum hvín, en hvergi sást fíra í hinu góða bláði. Hringbeygjan hafði ekki sakad það hér minsta. Það sló hann svörlönn flóta á stéðjanum af alegli og það kvað við hitt, en ekki stóðt það raus þessa hvertveggjum.

"Það er óg sannfærður um, Paul," sagði þá Rúrik, "áð annan eins svöld og þetta er ekki til i Moskvu. Jafnvel Damaskus hefur aldrei framleitt betra svöld". Og Rúrik handlék bíð góða sterd á ymsa vegu, eins og væri hann ad sefa fugar sín.

"Það hefur ekki láði að segir satt", sagði Paul, sem með undrun og aðsíðan hafði horft á þessa rausn avverðsins. "En", helt hans áfram, "getur þa ekki smíðið annan eins?"

"Ef til vill, ef ekki hefði stáll, en það er ekki til. Stáll í þónum þessum blöðum kom frá Indlandi og var alt upprunaðlega í eina vopni, svöðu mikilli, sem flokksorði Hindúa við Bengallíka átti. Einhver er eins hart og í handa stekkhnif, en undireinist eins og víðkvæmer gormur. Gamli heitifadr minni í Toledo gaf mér þessi svöld sem minningargjöf þegar eg fór. En ef engi segði þer hvad honum var það í fyrir þau, þa tryði þa því nænnast."

"Hvað mikil?" spurni þá Paul á augnablikinu með barnslegri forvitni.

"Það sem er igildi sjónumhráð dákata."

"Óg þa þarf karlinn þor þau?"

"Ja, þetta verðgilkil peirra var bara í-

Vér leyfum oss að benda mánnum á auglysing um samkomu til arðs. Unitara-síðunum; í öðrum dálki bláðins. Eftir programminni að danna, verður skemntun hiti akjósalegasta-efnið svo margþreytilegt. Það er hvortveggje að Unitara-síðunum er ekki nema-jáldan að hoda munn á samkomum, enda er lengun formanna safnshárrins sín, að hafa þær sjálban, en vanda þær þeim mun betur. Þá tilraun setti allir að metu og gyna það í verkinu.

Pegar aðhugad er, að hver sem aðgönguvalda kaupti fær, ask skemntunarinnar eins drátt að tombolunni, að fyrir ein 25 cents, þá er ótröldig ef ekki verður. Tombolan ein ekki annars verða þá 5 litmyndir í fallegum umgerðum, hver \$1.50 virði; nýtt rúmstæði \$3.50 virði, stofnuskor \$2.50, nótumabok \$1.50, flókasíkur \$1.50, bilin-síkur með myndum (i skrautbandi) \$2.50, skyrt \$1.50, hveitsískur \$1.50 o. fl. o. fl. af ágætumum verðmiklum, en sem ekki er kostur að telja upp.

Það er aðlast til að tombolan byrja ekki seinna en kl. 8;—húsði opip kl. 7; á fimtudagskvöldi 6. Des.

Catarrh—Bráðuð Nasal Balm.—Fjött og viss leikung; linandi, hreinsandi, leiknandi. (2)

Orðabelgurinn.

Enginn demókrati.

Landi vor einn í Wisconsin ritar oss nýlega og virðist hafa þá sköpun, að vér sniðum stjórnálfareignir frá Washington eftir þófum, til þess með heim að fregi gerðir demókrata. En það er ekki sott oss árgangsverði, hví náliggur með peningum, og iðru lagi þeir sem hafa borgað, til þess með þeir geti aðvarað, oss í tima, ef ekki hefir verið rétt ferður reikningurum um leid og heit borgudu.

Nú liggur oss 4. Sondið "peningana.

Alt til þessa hefir tilinn verið áget, all-oftast, frostlitum um daga og litid fyrir neðan zero á nótum. Þó hefir verjafinkalarða þessu viku og á miðvikudagsmorguninn greinilegt verfarveður, 21 fyrir neðan zero. Sjór er lítil en, laiklega slofnaði í heimum og á uppahlygum brautum í grend við heimjenda vindassamt og skafrenningur.

Merkurinn málssins virðist vera sá, að vor heiðrinn "Wisconsin-búi" er nokkuð fjárrí því að vera demókrati, eins og fylgjandi athugasemdir hans við redukaffa McMillins og Clevelands foga-sets. Ær fyrir skómmu birtist bláðinum, leir með sér.

Það svo kallaða ráða eftir McMillin, búningmann frá Tennessee, er bannig, að enginn, sem nokkuð þekkir til, getur alitit annað, en að hún sé tolu af bandvitlausum innanni. Þær er einungis eitt atriði, að þeir snerti af samfleika. Bréf það, sem þeir prentið eftir Cleveland forseta, hefir sama bla og óll hans bréf og ræður—einskonar hulðas sem lýsir mannum eins og hann er,—slæðar-refur, sem ekker skeitir um annað, en að hafa sem mest upp úr því. Hann getur grátið fyrir því hví illa hefir verið farð með verka; lýðinn að undanförmu. En að undanförmu hafði hann vinnu áhrifinginn fyrir og 92-81 á dag í laun. Þessi létti hann (Cleveland) að lýðnum með því að loká óllum verksmíðum, látta menn farga sér hundruðum saman, flýja úr landi þósumundum saman og draga fram líð með bettl miljónum mannum. Hann tók brauðið frá þjóð sinni og kastaði því fyrir aðrar þjóði. Það toll-klöður demókrata er orsök til hinna "hörfut-tima" hér, það vita allir er vilja.

Það svo kallaða ráða eftir McMillin, búningmann frá Tennessee, er bannig, að enginn, sem nokkuð þekkir til, getur alitit annað, en að hún sé tolu af bandvitlausum innanni. Þær er einungis eitt atriði, að þeir snerti af samfleika. Bréf það, sem þeir prentið eftir Cleveland forseta, hefir sama bla og óll hans bréf og ræður—einskonar hulðas sem lýsir mannum eins og hann er,—slæðar-refur, sem ekker skeitir um annað, en að hafa sem mest upp úr því. Hann getur grátið fyrir því hví illa hefir verið farð með verka; lýðinn að undanförmu. En að undanförmu hafði hann vinnu áhrifinginn fyrir og 92-81 á dag í laun. Þessi létti hann (Cleveland) að lýðnum með því að loká óllum verksmíðum, látta menn farga sér hundruðum saman, flýja úr landi þósumundum saman og draga fram líð með bettl miljónum mannum. Hann tók brauðið frá þjóð sinni og kastaði því fyrir aðrar þjóði. Það toll-klöður demókrata er orsök til hinna "hörfut-tima" hér, það vita allir er vilja.

Merkurinn málssins virðist vera sá, að vor heiðrinn "Wisconsin-búi" er nokkuð fjárrí því að vera demókrati, eins og fylgjandi athugasemdir hans við redukaffa McMillins og Clevelands foga-sets. Ær fyrir skómmu birtist bláðinum, leir með sér.

Fundarboð.

Pann 11. Janúar næst. (Festud.) heldur hið íslenska Verzilunarfélög ársinni sinn í Verkamannafélagshúsini á Elgin Ave. (Jemina Str.); byrjun kl. 9. e. h. Allir félagsmenn bednir að sekkja fundin sem geta mógulega, þar afriðandi mál liggja fyrir fundinum.

I umboði fél. Jón Stefansson.

Sigvaldi Nördal,

WEST SELKIRK

leitar sér mjög ant um að látta fara vel um gesti sina; hefir nýtt, rúngott og hlýtt hús, og verða hví ekki ferða-menn framvegs í neinum efa um hvar þeir eigi til að sér gistingu. Einungis gott geð hlýtt pláss fyrir tjóldu ak-meyta.

Nóttanum er meittast að miðri leið með svo mikilli, að þá fáum söng hatt og lengi.

Vaxtarmanurinn á veguminn var ekki mikill en þó ofurlitill. Greifinn var lítið eftir heiri, en Rúrik aðstóð að móti prekvaxnari. Elgi að síðum gat aðgænum manni ekki dulið, að um tóluverðan misunum var að gera. Það var Rúrik einn sem átti hinar preklegu breiðu herðar og hina miklu og hléldu bringu. En Konráð Damanoff var líki preklegur maður, enda viðurkundur hreyfisíðar. Sem í pröttagánum að hirð-klöðnum átti hann fá jafninga og ferri sér fremri. En í þeim tilgangskapar var Rúrik Nevelandis óþekkt tilvera og þá náttúreliga at-gervi hana.

Nóttanum er meittast að miðri leið með svo mikilli, að þá fáum söng hatt og lengi.

Vaxtarmanurinn á veguminn var ekki mikill en þó ofurlitill. Greifinn var lítið eftir heiri, en Rúrik aðstóð að móti prekvaxnari. Elgi að síðum gat aðgænum manni ekki dulið, að um tóluverðan misunum var að gera. Það var Rúrik einn sem átti hinar preklegu breiðu herðar og hina miklu og hléldu bringu. En Konráð Damanoff var líki preklegur maður, enda viðurkundur hreyfisíðar. Sem í pröttagánum að hirð-klöðnum átti hann fá jafninga og ferri sér fremri. En í þeim tilgangskapar var Rúrik Nevelandis óþekkt tilvera og þá náttúreliga at-gervi hana.

Nóttanum er meittast að miðri leið með svo mikilli, að þá fáum söng hatt og lengi.

Vaxtarmanurinn á veguminn var ekki mikill en þó ofurlitill. Greifinn var lítið eftir heiri, en Rúrik aðstóð að móti prekvaxnari. Elgi að síðum gat aðgænum manni ekki dulið, að um tóluverðan misunum var að gera. Það var Rúrik einn sem átti hinar preklegu breiðu herðar og hina miklu og hléldu bringu. En Konráð Damanoff var líki preklegur maður, enda viðurkundur hreyfisíðar. Sem í pröttagánum að hirð-klöðnum átti hann fá jafninga og ferri sér fremri. En í þeim tilgangskapar var Rúrik Nevelandis óþekkt tilvera og þá náttúreliga at-gervi hana.

Nóttanum er meittast að miðri leið með svo mikilli, að þá fáum söng hatt og lengi.

Vaxtarmanurinn á veguminn var ekki mikill en þó ofurlitill. Greifinn var lítið eftir heiri, en Rúrik aðstóð að móti prekvaxnari. Elgi að síðum gat aðgænum manni ekki dulið, að um tóluverðan misunum var að gera. Það var Rúrik einn sem átti hinar preklegu breiðu herðar og hina miklu og hléldu bringu. En Konráð Damanoff var líki preklegur maður, enda viðurkundur hreyfisíðar. Sem í pröttagánum að hirð-klöðnum átti hann fá jafninga og ferri sér fremri. En í þeim tilgangskapar var Rúrik Nevelandis óþekkt tilvera og þá náttúreliga at-gervi hana.

Nóttanum er meittast að miðri leið með svo mikilli, að þá fáum söng hatt og lengi.

Vaxtarmanurinn á veguminn var ekki mikill en þó ofurlitill. Greifinn var lítið eftir heiri, en Rúrik aðstóð að móti prekvaxnari. Elgi að síðum gat aðgænum manni ekki dulið, að um tóluverðan misunum var að gera. Það var Rúrik einn sem átti hinar preklegu breiðu herðar og hina miklu og hléldu bringu. En Konráð Damanoff var líki preklegur maður, enda viðurkundur hreyfisíðar. Sem í pröttagánum að hirð-klöðnum átti hann fá jafninga og ferri sér fremri. En í þeim tilgangskapar var Rúrik Nevelandis óþekkt tilvera og þá náttúreliga at-gervi hana.

Nóttanum er meittast að miðri leið með svo mikilli, að þá fáum söng hatt og lengi.

Vaxtarmanurinn á veguminn var ekki mikill en þó ofurlitill. Greifinn var lítið eftir heiri, en Rúrik aðstóð að móti prekvaxnari. Elgi að síðum gat aðgænum manni ekki dulið, að um tóluverðan misunum var að gera. Það var Rúrik einn sem átti hinar preklegu breiðu herðar og hina miklu og hléldu bringu. En Konráð Damanoff var líki preklegur maður, enda viðurkundur hreyfisíðar. Sem í pröttagánum að hirð-klöðnum átti hann fá jafninga og ferri sér fremri. En í þeim tilgangskapar var Rúrik Nevelandis óþekkt tilvera og þá náttúreliga at-gervi hana.

Nóttanum er meittast að miðri leið með svo mikilli, að þá fáum söng hatt og lengi.

Vaxtarmanurinn á veguminn var ekki mikill en þó ofurlitill. Greifinn var lítið eftir heiri, en Rúrik aðstóð að móti prekvaxnari. Elgi að síðum gat aðgænum manni ekki dulið, að um tóluverðan misunum var að gera. Það var Rúrik einn sem átti hinar preklegu breiðu herðar og hina miklu og hléldu bringu. En Konráð Damanoff var líki preklegur maður, enda viðurkundur hreyfisíðar. Sem í pröttagánum að hirð-klöðnum átti hann fá jafninga og ferri sér fremri. En í þeim tilgangskapar var Rúrik Nevelandis óþekkt tilvera og þá náttúreliga at-gervi hana.